

Σημείωμα

Το τέλος της «πολιτικής ορθότητας»

Του Ανδρέα Ανδριανόπουλου

Το αποτέλεσμα των αμερικανικών εκλογών υπήρξε ανατρεπτικό, αλλά όχι εντελώς απροσδόκητο. Όλοι οι δείκτες βάσει των οποίων μπορούν να γίνουν προβλέψεις έδειχναν πιθανή επικράτηση του Trump. Λόγου χάρη, πολιτείες που πάντα βγάζουν Πρόεδρο, όπως το Missouri, το Ohio και η Florida, όλες οι έρευνες έδειχναν πως κατά πάσα πιθανότητα θα τις κέρδιζε ο Ρεπουμπλικάνος υποψήφιος. Επίσης πάρα πολλές επιμέρους κομητείες, που παραδοσιακά δείχνουν ποιος θα βγει Πρόεδρος των ΗΠΑ, έδειχναν τα ίδια πράγματα. Λόγου χάρη, το Hillsborough στη Florida.

Στο αποτέλεσμα αυτό συνέβαλε επίσης το γεγονός ότι οι Δημοκρατικοί, παρά τη μεγάλη πολιτική τους εμπειρία, κάνουν τα τελευταία χρόνια ένα τραγικό λάθος. Εκλέγουν υποψήφιο από τον Βορρά. Από την εποχή όμως που εξελέγη πρόεδρος ο John Kennedy -και τη μεταστροφή προς τους ρεπουμπλικάνους του κυβερνήτη του Τέξας Connally- οι Δημοκρατικοί δεν έχουν ξαναεκλέξει Πρόεδρο που προέρχεται από το Βορρά. Διότι δίχως τη στήριξη ενός μέρους του συντηρητικού εκλογικού σώματος του Νότου, είναι αδύνατον να εκλέξουν τους αναγκαίους εκλέκτορες. Εξαίρεση υπήρξε μόνο ο Barack Obama, ο οποίος όμως αφενός μεν πήρε όλες τις ψήφους των μειονοτήτων στην κάλπη, ευνοήθηκε δε και από τη μεγάλη οικονομική κρίση που μόλις είχε ξεσπάσει. Διαφορετικά και τότε πρόεδρος θα είχε εκλεγεί ο McCain.

Για την επιτυχία του Trump όμως, υπάρχουν και βασικά κοινωνικοοικονομικά αίτια. Οι καταφρονημένες μεγάλες πλειοψηφίες των λευκών της χώρας, που είχαν κουραστεί με τη λογική της «πολιτικής ορθότητας» που φρόντιζε μόνο ειδικές κατηγορίες μειονοτήτων, μεταναστών και έκδηλα αδικοπασχόντων, και αγνοούσε τους άνεργους και τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα της μεσαίας και κατώτερης τάξης, εξεγέρθηκαν. Και αυτό είναι ένα μήνυμα και για εμάς εδώ, όπου η λογική της πολιτικής ορθότητας εξωθεί μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού στην οικονομική εξαθλίωση και πιθανότατα στα χέρια των λαϊκιστών της άκρας Δεξιάς.

Είναι χαρακτηριστικό πως στην πρώτη δημόσια εμφάνισή του ο εκλεγμένος Πρόεδρος D. Trump έδωσε δημόσια ευχαριστήρια σε τρεις παράγοντες: στην Εθνική Ομοσπονδία Όπλων, στις μυστικές υπηρεσίες και στον στρατό. Και παράλληλα έβγαλε στο προσκήνιο, ευχαριστώντας τον δημόσια, τον πρώην δήμαρχο της Νέας Υόρκης Giuliani – τον άνθρωπο δηλαδή που είχε διακηρύξει την πολιτική του «μηδέν ανοχή». Δηλαδή, βαριές ποινές για το παραμικρό αδίκημα. Αυτό σηματοδοτεί ενδεχόμενα κάποια στοιχεία της πολιτικής που ο νέος Πρόεδρος μελλοντικά θα ακολουθήσει.

Επίσης πρέπει να επισημανθεί πως δεν αναφέρθηκε καθόλου στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα και πως μίλησε για ένα καινούριο κίνημα που τώρα ξεκινάει. Μήπως αυτό να σημαίνει το ξεκίνημα ενός καινούριου κόμματος στην Αμερική;

Στα άλλα ζητήματα είμαστε ακόμα στο σκοτάδι. Διότι τώρα ο Trump αποτελεί σόου ενός ανθρώπου. Δεν ξέρουμε δηλαδή ποιοι είναι οι συνεργάτες του και σε ποιες πολιτικές και ιδεολογικές κατευθύνσεις θα ακολουθήσει. Ιδιαίτερα στον εξωτερικό τομέα, όλοι οι παραδοσιακοί σύμμαχοι ή φίλοι της Αμερικής κάθονται σε αναμμένα κάρβουνα. Ενώ πολλοί κατά παράδοση αντίπαλοί της, αισθάνονται να ανοίγονται προοπτικές είτε μεγαλύτερης, προς όφελός τους, συνεργασίας, είτε κατάληψης του χώρου που αυτή θα εγκαταλείψει. Πρέπει να δούμε τη σύνθεση της λεγόμενης ομάδας μετάβασης (transition team) που θα σχηματίσει ο εκλεγμένος Πρόεδρος, μέχρι να αναλάβει τα ηνία του Λευκού Οίκου τον ερχόμενο Ιανουάριο, για να καταλάβουμε περίπου την κατεύθυνση και τις αρχές που θα ακολουθήσει.

Περνάμε λοιπόν μια πολύ ενδιαφέρουσα μεταβατική περίοδο, που όμως διατυμπανίζει προς τους πάντες ένα απλό μήνυμα. Οι λαοί έχουν βαρεθεί τις «πολιτικά ορθές» επιλογές και ζητούν πρωτοβουλίες χωρίς μυωπικές παρωπίδες. Φροντίδα δηλαδή των απλών ανθρώπων μιας χώρας χωρίς ιδιαίτερες εύνοιες σε επιλεγμένες ή θυματοποιημένες κοινωνικές ομάδες. Και καλό είναι αυτό να το καταλάβουν και οι πολιτικές παρατάξεις στην Ελλάδα.